

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

ΓΡΑΜΜΑΤΟΚΙΒΩΤΙΟΝ

Φίλτατε Διοσίτη,

Θυμάσαι τοὺς μικροπολίτες; Δὲν ξέρεις τί μπελᾶ ποῦ μοῦ δίνουν! Οἱ φίλοι μου γυρέβουνε νὰ τοὺς πῶ τί νόημα ἔχει τὸ παραμυθί· τοὺς ἀποκρίνουμαι πῶς προσπάθησα νὰ τοὺς τὸ ξηγήσω ὅσο μπόρεσα παστρικά στὸ τέλος τοῦ παραμυθιοῦ. "Οχι! λένε, δὲν τοὺς φτάνει. Ὁ καθένας τὸ παίρνει διαφορετικᾶ. Καὶ τί θὰ πῇ τοῦτο; καὶ τί θὰ πῇ ἐκεῖνο; Καὶ γιατί καὶ πῶς καταστράφηκαν οἱ μικροπολίτες; Καὶ νὰ μὴν εἴταν ἀπὸ τίς πολλὰς φωνές; Καὶ γιατί καὶ πῶς καθοῦνται στὴ μύτη τοῦ ξένου καὶ δὲν βλέπουν παρὰ τὴ μύτη; Καὶ τί σημαίνει τὸ κάτω κάτω; Νὰ σὲ πῶ τὴν ἀλήθεια, ζαλίστηκα καὶ μ' ἔπιασε φόβος· μπᾶς καὶ δὲ βγαίνει ἀμέσως τὸ νόημα; Ἀρχισα πιά κι ὁ ἴδιος νὰ τὸ μελετῶ. Λίγο λίγο κατάλαβα· κατάλαβα πῶς τὸ παραμυθαὶ δὲν ἔχει μόνο φιλοσοφικὴ σημασία· μπορεῖ νάχη καὶ πολιτικὴ. Γιὰ τοῦτο σήμερα καὶ γὼ ἀποφάσισα νὰ τάφιερῶσω ἐνὸς Μεγαλοπολίτη — τοῦ Τρικουρή.

Ὁ φίλος σου
ΨΥΧΑΡΗΣ

ΧΡΟΝΙΚΑ

Ἀρχαιολογικά

Κατὰ τὴν τελευταίαν συνεδρίασιν τῆς Γερμανικῆς ἀρχαιολογικῆς σχολῆς ἔκαμε πρῶτον ὁ διευθυντὴς αὐτῆς κ. Δαίρπφελδ βραχείαν ἐπισκόπησιν τῶν μέχρι τοῦδε ἐργασιῶν ἐν ταῖς περὶ τὴν Ἑνεάκρουον ἀνασκαφαῖς. Ὁ δεύτερος γραμματεὺς τῆς σχολῆς κ. Βόλτερς ὁμίλησε περὶ Βωιωτικῶν ἀγγείων καὶ τινος ἐπ' αὐτῶν παραστάσεως τῆς Ἀρτέμιδος μετὰ λεόντων καὶ σπαρχμάτων ζώων. Τὸ ἀγγεῖον, ὅπερ ἐξήτασεν ἰδιαιτέρως (ἀνῆκει δ' εἰς τὸ μουσεῖον τῆς ἡμετέρας ἀρχαιολογικῆς ἐταιρίας) ὕψους οὐχὶ μικροῦ, ἐχορησίμευεν ὡς μνημεῖον ἐπιτάφιον. Ὁ κ. Δαίρπφελδ ὁμίλησεν αὖθις περὶ τοῦ ὑπὸ Κίμωνος ἀρξαμένου νὰ κτιζέται ναοῦ τῆς Ἀθηνᾶς ἐπὶ τῆς βάσεως τοῦ ὁποίου ἀνηγέρθη κατόπιν ὑπὸ τοῦ Περικλέους ὁ Παρθενών. Ὁ κ. Δαίρπφελδ, ὅστις ὑπέθεσε τὴν ὕπαρξιν τοῦ πρὸ τῶν Περσικῶν ναοῦ τῆς Ἀθηνᾶς μετὰ τοῦ Παρθενώους καὶ Ερεχθείου καὶ διὰ τῶν ἀνασκαφῶν ἄλλοτε ἀπέδειξεν αὐτὴν περιφανῶς, ἀφορμὴν ἔλαβεν ἐκ νέας τινὸς δημοσιεύσεως τοῦ Ἀγγλοῦ ἀρχιτέκτονος Πένροζ, ὅστις ἄλλα πρεσβεύει περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου. Ἀντιθέτως ὅμως πρὸς τὰς ὑποθέσεις ταύτας ὁ κ. Δαίρπφελδ παρέστησε τὸ ζήτημα ὑπὸ τὴν ἀληθῆ αὐτοῦ ὄψιν ἀρχιτεκτονικῶς καὶ ἱστορικῶς, περιέλαβε δὲ ἐν τῇ ἀνακοινώσει αὐτοῦ τὰ συμπεράσματα, περὶ ὧν καὶ ἄλλοτε ἔγραψε καὶ προσερχὸς ἀπαντῶν εἰς τὸν Πένροζ θὰ διαλάβῃ.

— Ἐν Πειραιεὶ παρὰ τὸ ἀρχαῖον θέατρον καὶ ἄνωθεν τῶν νεωσίων τοῦ «Ὀμίλου τῶν Ἑρετῶν» ἀνευρέθησαν ἀπὸ τινων ἡμερῶν λείψανα ἀρχαίας ἰδιωτικῆς οἰκοδομῆς αποτελουμένης ἐκ τριῶν διαμερισμάτων, τοῦ προθύρου, τῆς αὐλῆς καὶ περὶ ταύτης τῆς στοᾶς. Ἐν τῇ αὐτῇ παρετηρήθησαν κατὰ τὴν ἐκσκαφὴν τμήματα ψηφιδωτοῦ τετραγώνου φέροντος εἰς ἐκαστὴν γωνίαν ἀνθέμια καὶ πρὸς τὰ ἔσω μέγαν κύκλον. Ἀνεπίστως δὲ ἐν τῷ κέντρῳ τοῦ τετραγώνου ἀνεκαλύφθη κυκλικὸν ψηφιδωτὸν παριστῶν κεφαλὴν Μεδούσης. Ἀπτομερῇ περιγραφὴν τοῦ σπουδαιωτάτου εὐρήματος ἀποσταλεῖσαν εἰς τὴν Ἑστίαν ὑπὸ τοῦ κ. Ίακ. Δραγάτη θὰ δημοσιεύσωμεν προσεχῶς.

Ἰάκωβος Ἰνῶδης

Εἰς τὴν παρισινὴν Ἀκαδημίαν τῶν Ἐπιστημῶν παρουσιάσθη πρό τινας νεανίας μόλις εἰκοσιτετραετῆς ἔχων θαυμασίαν δεξιότητα περὶ τὴν λύσιν μαθηματικῶν προβλημάτων πολυπλοκωτάτων. Μεταξὺ ἄλλων ἐπροτάθη εἰς αὐτὸν ν' ἀφαιρέσῃ ἀριθμὸν δεκαεξαπύφιον ἀπ' ἐτέρου ἱσομήκους καὶ ἐξέτελεσεν εἰς μίαν στιγμὴν τὴν πράξιν χωρὶς καὶ νὰ σημειώσῃ τοὺς ἀριθμούς, ἀλλὰ μόνον διὰ τῆς μνήμης. Κυβικὰς καὶ τετραγωνικὰς ρίζας εὗρσκει παίζων. Πλὴν ἄλλων ἠρωτήθη ποία ἡμέρα τῆς ἐβδομάδος ἦτο ἡ 11 Μαρτίου 1822 καὶ ἀπεκρίθη ἀδιστακτικῶς: Δευτέρα· προσέθεσε δὲ ὅτι ἄνθρωπος γεννηθεὶς τὴν μεσημβρίαν τῆς ἡμέρας ἐκείνης θὰ ἦτο μέχρι τῆς ὥρας καθ' ἣν ἠρωτᾶτο ἐν τῇ Ἀκαδημίᾳ τόσων ἐτῶν καὶ μηνῶν καὶ ἡμερῶν καὶ ὥρων καὶ λεπτῶν καὶ δευτερολεπτῶν. Ὁ νεανίας αὐτὸς τοῦ ὁποίου τὴν εἰκόνα δημοσιεύομεν ἄνωτέρω, εἰς ἣν στάσιν λαμβάνει κατὰ τὴν λύσιν τῶν προβλημάτων, καλεῖται Ἰάκωβος Ἰνῶδης.

— Νέα μέθοδος ξυλοστρωσίας δοκιμάζεται νῦν εἰς τὰς ὁδοὺς τῶν Παρισίων. Δρύνει σάνιδες τεσσάρων δακτύλων πᾶρους τοποθετοῦνται ἐπὶ ἄμμου. Εἶτα ἄλλη ἄμμος ἐπιρρίπτεται ἐπ' αὐτῶν. οὕτως ὥστε ὅλα τὰ κενὰ ἰσοπεδούνται, καὶ λεπτοτέρα ἄμμος ἐπιστρώνεται ἄνωθεν. Ἡ οὕτω κατασκευαζομένη ὁδὸς ἐναλλάξ μολλοκοπεῖται καὶ καταθρέγεται, καθόσον ἡ ὕγρασις ἀναγκάζει τὸ ξύλον ν' ἀπορροφᾷ τὰς γείτονας οὐσίας, καὶ οὕτω συμπτῇναι τὰς διαφόρους ὕλας εἰς ὁμοειδῆ μάζαν. Ἰσχυρίζονται ὅτι ἡ τοιαύτη ξυλοστρωσία θὰ εἴναι διαρκεστάτη, καὶ θὰ ὑφίσταται τὰς μεγίστας δοκιμασίας χωρὶς νὰ ἀλλοιοῦται.